

Onsdag.

Min egen mamma! Sittande med
brevet i famnen bredvid Elsa för att
hålla henne vid godt lygne, skriver
jag i hast detta brev. Jag vet inte hur
nu igen den här f.m. har sprungit
mig ur händerna, fast jag så tänkte
hennes skriva litet längre i dag.
Tack min älskade mamma för skick-
ningarna med Helene P. Det passade
ju bra att mamma träffade henne
på gatan annars hade mamma in-
te vetat af henne. Hatten åt Karin
blir ju så utmärkt nätt när den
får band på, så att inte får hon
ha den till gärdshatt så länge den
håller så här fin. Skall jag skicka hem
det där hvita (för detta) täcket eller får
jag hålla det?

Nej låt det som dessa tider alltjämt
upplagut mina tankar. Hurv många
är det nu vara hos Lybecks, jag
längtar så att få höra om att möj-
ligt. I lördags föreställde jag mig
att de hade begrafning men efter

hvad mamma nu skref, så har den
inte varit annu. De kära vännerna
har skall det inte kännas för dem
att föra henne bort! Hvad de nu
isynnerhet skola längta efter eder
tänker jag. Eller kanske vore det nu
bättre för morbror att söra på sig
och resa någonslades, men det vill
han väl inte. Jag hoppas att mam-
ma snart skrifer om att och om
edra egna planer, om det blir
tid, men jag gissar att ingen af
eder nu har mycket tråk för
promotionen ej heller mycket
för sommarskläden.

Om oss kunde vissi finnas ett och
hvarje att berätta om, tråkigt
liarver jag ej med mycket. Bär
så ofta han är hemma från
sem: ute och arbetar på gården
der börjar se så utmärkt tre-
ligt ut. Han tar själv i med när-
tan hvad som helst. Skulle han
bara ha mera tid, så behöfde
han visst ingen hjälp, men
nu har han haft den en Karl
som har grävt en djup sike

som leder vattnet ut genom por-
ten, det är tackt, det förstås, och
porten är stenlagd. Nu håller

B på med att lägga ner jordgub-
plantor, och blomfrön har han
planterat ofantligt mycket, på
alla möjliga ställen. Karin och
Levradarna hjälpa till af alla
krafter, härom dagen måste det
riktigt skickas efter arbetslön
^{ty de gjorde} stor nytta genom
att plocka och köra bort stenar
på skottkärran. Karin är så
välbränd redan fast hon nog
har hått på sig, jag vet ej hur
det inte hjälper, men så hålls
hon heller inte inne längre
än då hon åter, knappast då
det hållregnar heller. Miki är
också ute och är till besvär för de
andra.

Nu måste jag redan sluta för
att inte postmästaren skall be-
höfra bli ledsen. Jag skall
medsamma vandra till Hult
da Tim som har en liten flick-
till stor glädje då hon har två

gossar förut. Den lilla vägen bara
60 år hade litet för brödtom
till denna världen. Så ser om
hon skall få stanna kvar här.
Många belaningar till alla
vänner. Vi ha litet undrat
äfver att vi inte fått några
bjudningskort till Thereses
böllopp, men kanske de
tyckte det vara onödigt då
vi ändå inte skulle komma.

Hejsa min käraste Lina
som som ännu ej fått något
bref från mig, hon förlater
mig nog. Alder minn älskade
Eder älska!

Tack för koftan med Hango.
Det var ett mycket fint
och behagligt kläder.
Jag har varit mycket
glad att ha det på mig.
Det har varit mycket
behagligt att ha det på mig.
Jag har varit mycket
glad att ha det på mig.

